

Ἐξελέχθησαν τακτικὰ ἐνεργὰ μέλη οἱ κκ. Γ. Ζητουνιάτης στρατιωτικὸς ἱατρός, Π. Χρυσανθόπουλος τμηματάρχης τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν, Γ. Βιζυηνὸς διδάκτωρ τῆς Φιλοσοφίας, Σπυρίδων Σακελλαρόπουλος καθηγητῆς, Τιμ. Λούης, Δ. Χρσιώτης, Α. Δαμνέργης, Β. Πρωτόπουλος ὑφηγηταί, Ἄντ. Ῥοντήρης, Σταμ. Βάλβης διδάκτορες τοῦ δικαίου. Τακτικὸν πρέσβρον ὁ κ. Α. Πάγκαλος Ἀριστοκρίτης. Ἀντεπιστέλλοντα οἱ κκ. Ν. Γεωργιάδης ἐν Βώλῳ, Ἀλ. Μελετόπουλος ἐν Πειραιεῖ, Βίτος Παλαῦμπος ἐν Νεαπόλει. Ἐπίτιμα ὁ κ. Ἐρ. Ρίκεμπαχ Βενεδικτῖνος μοναχὸς καθηγητῆς ἐν Μοντεκατσίῳ, Αὐγουστος Βόλτζ καθηγητῆς ἐν Δαρμστάτῃ Ἀντώνιος Ρούβιος καθηγητῆς ἐν Βαρκελόνη, Ἰωακείμ Ρούβιος, πρόεδρος τῆς ἀκαδημείας Βαρκελόνης, Ζαχαρίας Λίγκενταλ ἐν Γροσκμέλλεν, Φερδινάνδος Γρηγορόβιος ἐν Μονάχῳ καὶ Φερδινάνδος Χίρς ἐν Βερολίῳ.

Ἀπεβίωσεν ἐν Νεαπόλει ὁ Ἀλφόνσος Λεγγουῖτης διακεκριμένος ἐλληνιστῆς, ἀντεπιστέλλον τοῦ Συλλόγου μέλος ἀπὸ τοῦ 1879.

ΣΥΜΜΙΚΤΑ

Μετεωρολογικὴ ἄποψις τοῦ 1881.—Κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀστεροσκοπείου Ἀθηνῶν εὐμενῶς ἀνακοινωθείσας ἡμῖν εἰδήσεις τὸ μετεωρολογικὸν ἔτος 1881 προυσίασε τὰ ἐξῆς φαινόμενα ἐν Ἀθήναις.

Ἡ μέση βρομετρικὴ θλιψις τοῦ ἔτους ἦν χμ. 752,01 ἡ αὐτὴ περίπου καὶ τῆς τοῦ 1880 ἥτις ἦν 752,96. Καὶ ἐλαχίστη μὲν θλιψις ἦν τὴν 9 Φεβρουαρίου (735,51) μεγίστη δὲ τὴν 2 Νοεμβρίου (766,29). Πᾶσαι δ' αἱ παρατηρήσεις αὗται εἶναι ἀνηγμέναι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης καὶ εἰς θερμοκρασίαν 0 τοῦ ὑδραργύρου.

Ἡ μέση θερμοκρασία τοῦ ἔτους ἦτο εἰς βαθμοὺς τῆς ἐκκτονταβάθμου διαιρέσεως (Κελσίου) 18,31 ἥτοι ἀνωτέρω κατὰ τι ἐκείνης τοῦ 1880 ἥτις ἦν 17,70. Καὶ μεγίστη μὲν θερμοκρασία ἦν τὴν 25 Αὐγούστου (39,1) ἐλαχίστη δὲ τὴν 23 Φεβρουαρίου (0,8).

Ἡμέρας καταπτώσεως ὕδατος εἴτε ὡς βροχῆς, εἴτε ὡς δρόσου ἔσχομεν 94 ἐνῷ πέρυσιν εἶχομεν 108. Ἐκ τούτων δὲ 13 μὲν ἦσαν ἡμέραι δρόσου, 81 δὲ βροχῆς. Χιόνος οὐδεμίαν εἶχομεν ἡμέραν τὸ ληξὺν ἔτος, ὡς ἐπίσης οὐδεμίαν ὀμίχλης ἢ πάγου. Καίτοι ὁμως αἱ ἡμέραι καταπτώσεως ὕδατος ἦσαν ὀλιγώτεραι τὸ ποσὸν τοῦ καταπεσόντος ὕδατος εἶναι ἀνώτερον τοῦ περυσινοῦ, διότι τῷ μὲν 1880 ἀνήρχετο εἰς 335,49 ἐνῷ τὸ 1881 εἰς 358,42.

Ἡμέρας ἀστραπῶν ἐν συνόλῳ ἔσχομεν 17, βροντῶν δὲ 8.

Ἄνεμοι δ' ἐπνευσαν ἐν συνόλῳ κατὰ 140 ἡμέρας ΒΑ κατὰ 131 ΝΑ. 45

N 19BA. 15Δ. 7B. 3NA καὶ 3A. ὥστε ὡς πάντοτε ἐν Ἀθήναις ἐπεκράτησαν οἱ BA καὶ NA ἄνεμοι.

Θερμότεροι μῆνες τοῦ ἔτους ἦσαν ὡς συνήθως ὁ Ἰούλιος καὶ Αὐγούστος μετὰ τὴν μέσσην θερμοκρασίαν ἐκεῖνος μὲν 27,66 οὗτος δὲ 29,03. Ἡ μέγιστη θερμοκρασία τῆς 25 Αὐγούστου (39,1) ἦν ἐκ τῶν ἀξίων λόγου ἐν Ἀθήναις. Ὁ Ἰανουάριος δὲ συνήθως ψυχρότερος μὲν παρουσίασε κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο μέσσην θερμοκρασίαν 11,71 ἡπιωτάτην ἐν παραβολῇ πρὸς ἄλλα ἔτη. Ἀλλὰ καὶ ὁ χειμὼν ἐν γένει ἦν ἡπιώτατος παρουσιάσας μέσσην θερμοκρασίαν 10,36 ἀπέναντι 5,51 τοῦ 1880.

*
**

Πρόγραμμα διαγωνισμοῦ Ἀθιδογραφίας.— Ὁ Σύλλογος προεκήρυξε διαγωνισμόν πρὸς σύνταξιν ἐγχειριδίου Ἀθιδογραφίας κατὰ τὸ πρότυπον τῆς παρὰ Γερμανοὺς κολουμένοις *Heimat Kunde*. Τὸ ἐγχειρίδιον τοῦτο, προωρισμένον διὰ τοὺς μαθητὰς τῶν σχολῶν τοῦ Συλλόγου, πρέπει νὰ περιέχῃ·

1) Περιγραφὴν σαφεῇ καὶ εὐληπτον τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν μετὰ τῶν κυριωτέρων ὁδῶν, πλατειῶν, κήπων, δημοσίων καὶ δημοτικῶν κτιρίων καὶ τινων τῶν ὑπὸ καλλιτεχνικὴν ἢ ἱστορικὴν ἐποψιν ἀξίων λόγου ἰδιωτικῶν οἰκιῶν.

2) Περιγραφὴν βραχυτάτην τῶν πλησιεστάτων περιχώρων καὶ τοῦ Πειραιῶς, Φαλήρου, Κηφισίας, Δαφνίου, Ἐλευσίνος, Σαλκμῖνος καὶ Μαραθῶνος.

3) Τὴν ἐξήγησιν τῶν κυριωτάτων ὁρῶν τῆς Γεωγραφίας, ἀφορμωμένην κατὰ τὸ δυνατόν ἀπὸ τῆς φυσικῆς κατασκευῆς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ πεδίου καὶ γενικώτερόν πως τῆς Ἀττικῆς.

4) Τὰς στοιχειώδεις γνώσεις περὶ τῶν κυριωτέρων ἐν Ἀθήναις μνημείων τῆς ἀρχαίας καὶ μεσαιωνικῆς τέχνης.

5) Τὰ στοιχειωδέστατα περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ κυριωτάτων ἐμπορικῶν καὶ βιομηχανικῶν καταστημάτων καὶ τραπεζῶν.

6) Τὴν ἐξήγησιν τῶν στοιχείων τοῦ δημοτικοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς πολιτικοῦ βίου, ἀφορμωμένην ἐκ τῆς περιγραφῆς τῶν δημοτικῶν καὶ δημοσίων καταστημάτων.

7) Τὰς κυριωτάτας γνώσεις περὶ τῆς ἱστορίας τῆς πόλεως ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς.

8) Ὀλίγα περὶ τῶν μεγάλων τοῦ ἔθνους εὐεργετῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν περιγραφὴν τῶν ἐν Ἀθήναις φιλάνθρωπικῶν καὶ ἐκπαιδευτικῶν ἰδρυμάτων.

Τὸ βραβευθησόμενον ἐγχειρίδιον πρέπει νὰ σύγκληται κατὰ μὲν ἐλάχιστον ὅρον ἐκ τεσσάρων, κατὰ δὲ μέγιστον ἐξ ὀκτὼ τυπογραφικῶν φύλλων.

Ἡ δικάζις τῆς ὕλης ἀφίεται εἰς τοὺς διαγωνισθησόμενους. Ἀλλ' ἐν

ἢ τῇ ἀξίᾳ θὰ προτιμηθῇ ἢ συγγραφῇ ἢ παρέχουσα εὐσυνόπτως καὶ ἀδηγίως περὶ τῆς περικιτέρω μελέτης ἐκάστου θέματος.

Τὰ χειρόγραφα εἶνε δεκτὰ ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ συλλόγου μέχρι τῆς 30 Ἰουνίου συμπεριλαμβανομένης, ὃ δὲ ἀγὼν κριθήσεται ὑπὸ ἰδίᾳ ἐπιτροπῆς, ἣτις θ' ἀπαγγεῖλῃ τὴν ἐτυμηγορίαν αὐτῆς τὴν 15 Αὐγούστου, ὅτε καὶ ἀπονεμηθήσεται εἰς τὸν νικητὴν τὸ ἐκ 500 δραχμῶν ἄθλον ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν συνεδριάσεων τοῦ συλλόγου.

Τὰ χειρόγραφα δεόν νὰ σταλῶσιν ἀνωνύμως καὶ νὰ φέρωσι λόγιον ἐπιγεγραμμένον καὶ ἐπὶ τοῦ συνοδευόντος αὐτὰ ἐνσφραγίστου φακέλλου τοῦ περιέχοντος τὸ ὄνομα τοῦ συγγραφέως.

Ἡ βραβευομένη συγγραφὴ κηρύσσεται κτῆμα τοῦ συλλόγου, οὗ δαπάναις θέλει ἐκτυπωθῇ, χορηγουμένων εἰς τὸν συγγραφέα δωρεὰν διακοσίων ἀντιτύπων.

*
**

Ἡ τέχνη τοῦ ὀνειρεῦσθαι.—Ὁ διδάκτωρ κ. Δελωνκὶ ἀνέπτυξε πρὸ τῆς ἐν Παριείοις ἐταιρίας τῆς βιολογίας περίεργον θέμα. Ἰσχυρίζεται ὅτι οὐ μόνον, δύναται νὰ κατορθώσῃ νὰ ὀνειρευθῇ τις κοιμώμενος ἀλλὰ καὶ νὰ εἶδῃ τοὺς ὀνείρους οὓς ἐπιθυμεῖ. Ἡ θεωρία αὕτη ἥτις ἐκ πρώτης ὥψεως φαίνεται οὐτοπία, ἔχει λογικὴν βάσιν. Τὰ ὄνειρα ἰσχυρίζεται προέρχονται ἐκ τῆς ἐγκεφαλικῆς ἐνεργείας κατὰ τὸν ὕπνον, κατορθῶν τις λοιπὸν νὰ ἐνεργήσῃ εἰσροὴν αἵματος εἰς τὸν ἐγκέφαλον ἔχει ὀνείρους. Πρὸς τοῦτο δ' ἄρκει νὰ κοιμηθῇ τις ἔχων χαμηλὰ τὴν κεφαλὴν καὶ κλύπτων αὐτήν. Ἐκτὸς τούτου τὰ διάφορα μέρη τοῦ ἐγκεφάλου ἀνταποκρίνονται εἰς διαφόρους ἐνεργείας, τὸ ἐμπρόσθιον μέρος ἐπὶ παρὰδείγματι ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἐνεργείας τὰς ἀφορώσας τὰ ὑψηλοφρονέστερα καὶ εὐγενέστερα αἰσθήματα, τὰς ἐπιστήμας, τὰς τέχνας· ὥστε δι' ἐπιδέματος ἐκ βάμδακος ἐφηρμοσμένου ἐπὶ τοῦ μετώπου δύναται τις νὰ κατορθώσῃ νὰ εἶδῃ ὄνειρα τοιοῦτου εἶδους. Ἄν τοῦναντίον ἐφαρμόσῃ τὸ αὐτὸ εἰς τὴν παρεγκεφαλίδα ἥτις προεδρεύει τοῦ ὀργανικοῦ βίου θὴ εἶδῃ τις ὄνειρα ἀναφερόμενα εἰς τὰς διαφόρους αἰσθήσεις. Ἄν κοιμηθῇ τις δεξιὰ θὰ ἔχῃ ἐφιάλτην, ἀριστερὰ θὰ ὁμιλῇ κατὰ τὴν νύκτα. Σχετικῶς πρὸς τὴν θεωρίαν ταύτην ὑπενθυμίζομεν ὅτι ὑπάρχουσι φυσιολόγοι πιστεύοντες ὅτι ὄνειρά τινα, καθ' ἃ ὁ ὕπνῳ εἶδε σειρὰν γεγονότων ἀναπτυσσομένην καὶ φαινομένην μακροχρόνιον, πράγματι διήρκεσαν μόνον μίαν στιγμὴν. Ἴδου παράδειγμα τοῦ τοιοῦτου φαινομένου· ὁ ἀκκδημειακὸς κ. Α. Maury διηγεῖται ὅτι νύκτα τινὰ κοιμώμενος ἐνυπνιάσθη ὅτι ἔζη ἐπὶ τῆς προμοκρατίας καὶ εὗρίσκετο ἐνώπιον τοῦ ἐπικρατατικοῦ δικαστηρίου. Ὑφίσταται τὴν ἀνάκρισιν, ὑπερασπίζεται ἐαυτὸν καὶ καταδικάζεται εἰς θάνατον. Ἀγεται εἰς τὸ ἰκρίωμα, ἡ σκλὴς κλονίζεται, ἡ μάχαιρα ὀλισθαίνει καὶ...

ἐξεγείρεται αἴφνης. Ἀναγνωρίζει δὲ τότε ὅτι ἡ αἰτία τοῦ ὄνειρου τοῦ ἦτο σίδηρόν τι τῆς κλίνης περὶ κατὰ τοῦ τροχήλου του. Ἀνθρώπος τις παρὼν βεβαίως αὐτὸν ὅτι τὸ σίδηρον τοῦτο εἶχεν ἀποσπασθῆ κατ' αὐτὴν ἀκριβῶς τὴν στιγμήν, ἐξ οὗ ἀποδεικνύεται βεβαίως ὅτι ὁ μακρὸς αὐτὸς ἐφιάλτης μετὰ πασῶν αὐτοῦ τῶν περιπετειῶν ἦτο τὴ γέννημα μιᾶς μόνης στιγμῆς. Ἀρα τὸ ὄνειρον εἶχε διαρκέσει μόνον μικρόν τι μέρος ἐνὸς δευτέρου λεπτοῦ.

*
**

Τὸ ἔσχατον τῶν ἰχθύων.—Ἐν τῇ Γερμανικῇ ἐπιθεωρήσει Vom Fels zum Meer ὁ καθηγητὴς Carus Sterne δημοσιεύει ἄρθρον ἐν ᾧ ἀποδεικνύει ὅτι ἡ παροιμία «ἄφρωνος ὡς ἰχθύς» εἶναι ἀνακριβής. Ἐκ τῶν ἰχθύων λέγει πολλοὶ συρίζουσιν, ἄδουσιν ἢ καὶ βοῶσιν. Οἱ ἄλιεῖς γινώσκουσι τὸν ὑπόκωρον σιρυγμὸν ὃν ἐκπέμπει εἰδὸς τι ἐρυθρίνου τοῦ γνωστοῦ ὑπὸ τὸ ἐπιστημονικὸν ὄνομα *Trigla hircundo*, ἡ θαλασσία χαλιδών. Ἐτερον δ' εἶδος ἐρυθρίνου κοινοῦ ἰδίως εἰς τὰς Σικελικὰς ἀκτὰς ἡ *Trigla volitans* ψιθυρίζει ἰδιοτρόπως, οἱ δὲ ἀγυιόπαιδες τῆς Μεσσηνίας προσφέρουσι ταύτην ἐν οἴδῃ κλωβῷ τοῖς ξένοις ἐνεκα τοῦ περιέργου ἀκούσματος. Ἡ *Sciaena aquila* ἥτις φοιτᾷ τὰς Ἰταλικὰς ἰδίᾳ ἀκτὰς, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ γόνου αὐτῆς ἄδει, δύνανται τις εἰπεῖν, καὶ τοῦτο φαίνεται: ἔδωκεν ἄρορμὴν εἰς τὸν μῦθον τοῦ ἔσχατος τῶν Σειρήνων. Ὁ Ἀλέξανδρος Οὐμβρόλδος διηγεῖται ὅτι ἐν τινι τῶν τζξειδίων του μετὰ δυσκολίας ἤσυχασε τοὺς ναύτας τοῦ πλοίου του ἐκφοδισθέντας ἐκ τῶν ἀτυμάτων στίφους ἰχθύων ἐκ τῆς οἰκογενείας *Sciaena*. Ὁ κ. Sterne ἀναφέρει ἐν τέλει πολλὰ παραδείγματα συναυλιῶν ἰχθύων ἐπὶ τῇ βάσει ἀξιοπίστων μαρτυριῶν, συμπραίνει δ' ὅτι τὸ βάθος τῆς θαλάσσης εἶναι διὰ τοὺς κατοίκους αὐτῆς ἀπέρχοντος μουσικῇ συμφωνίᾳ.

*
*

Ἡ κοιλάς τοῦ θανάτου ἐν Ἰάβα.—Πολλάκις ἐγράφη ὅτι ἐν τῇ νήσῳ Ἰάβα ἠφαιστειώδεις καθ' ὅλην αὐτῆς τὴν ἑκτασιν ὑπάρχει. Ἡ κοιλάς γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα κοιλάς τοῦ θανάτου. Τὸ ἐν Καλιφορνίᾳ ἐκδιδόμενον περιοδικὸν *Cronica de los Angeles* ἰδοὺ τί γράφει περὶ τῆς κοιλάδος ταύτης.

«Προσεγγίζοντες εἰς τὴν κοιλάδα ταύτην ἥτις ὀνομάζεται Greco-Oupas ἠσθάνομεν ἰσχυροτάτας ἀναθυμιάσεις καὶ εἶδος σκοτοδίνης, συνάμα δὲ καὶ πνιγηρὰν ὀσμήν. Ἐνὸς δὲ ἐπλησιάζομεν πρὸς τὰ ὅρια τῆς κοιλάδος, τὰ συμπτώματα ταῦτα ἐξηλείφοντο καὶ ἠδυνήθημεν νῆ ἐξετάσωμεν ἐν ἀνέσει τὸ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν ἐκτυλισσόμενον θέαμα. Ἡ κοιλάς αὕτη ἔχει περιφέρειαν ἐνὸς περίπου μιλλίου· τὸ σχῆμά της εἶναι ὡσεὶδὲς καὶ τὸ

βάθος αὐτῆς κατωτέρω τῶν περίεξ λοφίσκων 30—35 ποδῶν. Ἡ κοιλάς εἶναι κατάξηρος ἀνευ οὐδεμιᾶς φυτείας καὶ πλήρης σκελετῶν ἐσκαρπισμένων πανταχοῦ, σκελετῶν ἀνθρώπων, τίγρεων, ἀγριοχοίρων, ἐλάφων, πτηνῶν κτλ. Καθ' ἅπασαν τὴν ἔκτασιν αὐτῆς δὲν παρατηρεῖται οὔτε ἀτμός, οὔτε ῥωγμὴ ἐν τῷ ἐδάφει, ὅπερ φαίνεται συμπηγές καὶ σκληρὸν ὡς πέτρα. Οἱ περιβάλλοντες τὴν κοιλάδα τὰύτην τῆς ἀπελπισίας ἀπότομοι λοφίσκοι εἶναι κακαλυμμένοι ὑπὸ δένδρων καὶ θάμνων ἀνθηροτάτης βλαστήσεως. Κατέβημεν βοηθούμενοι ὑπὸ ῥάβδων ἐκ βαμβοῦ ἐνα τῶν λοφίσκων τούτων μέχρι 18 ποδῶν βάθους· ἐνταῦθεν δὲ κατεβιβάσαμεν μέχρι κάτω κῦμα. Εἰς διάστημα ἥσσον τῶν 5 δευτερολέπτων κατέπεσαν ἀκίνητος, ἀνέπνευσαν ὁμῶς ἔτι ἐπὶ 18 λεπτά. Ἄλλος κύων ὃν κατεβιβάσαμεν ὑπέκυψεν εἰς τοὺς θανατηφόρους ἀτμούς τῆς κοιλάδος ἐντὸς 10 λεπτῶν. Ὅρνις ἀνθεῖξε μόλις ἐν καὶ ἡμισυ λεπτῶν καὶ μάλιστα κατέπεσε πρὶν φθάσῃ κάτω. Πρὸ ἡμῶν ἔκειτο ἀνθρώπινος σκελετός. Τὰ ὅσα ἀποκτῶσιν ἐνταῦθα λεπτότητα καὶ τὸ χρῶμα τοῦ μαρμάρου, τὰ δὲ τῶν ἀνθρώπων, οἵτινες ἀπωλέσθησαν εἶναι σκελετοὶ κακοποιῶν οἵτινες ἀλλαχόθεν καταδιωκόμενοι κατέφυγον εἰς τὴν κοιλάδα ἀγνοοῦντες τὰ δηλητηριώδη μιάσματα τῆς ἀτμοσφαίρας. Τὰ γειτονικά ὄρη εἶναι ἡρμιστειώδη ἀλλ' οὐδεμίαν θειοῦχος ὁσμὴ παρατηρεῖται, οὐδὲ σημεῖόν που ἐκκρήξεως».

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογία.—Τοῦ περιφήμου καὶ ἐν Ἑλλάδι λίαν γνωστοῦ ἐγκυκλοπαιδικοῦ λεξικοῦ (Conversationslexicon) τοῦ γερμανοῦ Meyer ἐκδίδονται νῦν εἰδικὰ λεξικά (Fachlexica), περιέχοντα τὴν ὕλην διαφόρων κλάδων τοῦ ἐπιστητοῦ ἕκαστον καὶ ὑπὸ γνωστῶν ἀνδρῶν συνταχθέντα.

—Ὁ γερμανὸς καθηγητὴς Faeuermann ἤρξατο νωστὶ ἐκδιδόναι *ἱστορίαν τῆς τοπογραφίας μετὰ εἰκονογραφίᾳ*. Ἐκ τοῦ ἀξιολόγου τούτου ἔργου μαθαίνομεν σὺν τοῖς ἄλλοις τὸ περίεργον, ὅτι ἐν προγενεστέρᾳ ἐποχῇ οἱ ξυλογράφοι ἐχρῶντο ἐπὶ καὶ τῷ αὐτῷ ξυλογλύφῳ ὅπως παραστήσωσι διάφορα πράγματα, λ. χ. ὁ περίφημος Schaeffer ἐτόπωσε βιβλίον, ἐν ᾧ Κάρολος ὁ κληθεὶς μέγας κατὰ πάντα ἑτέρῳ ἀπλῶ ἱππότη ὁμοιάζει, δυοκαίδεκα διάφοροι ἐπίσκοποι ἔχουσι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν μορφήν καὶ ἡ Ρώμη ὁμοιάζει πληρέστατα τῇ ξυλογραφίᾳ τῆς πόλεως Μαγδεβούργου κτλ. Ὁ γράφων ὁμῶς τὰ χρονικὰ ταῦτα εἶδε τι ἔτι περιεργότερον ἐν τῇ ἐν Μονάχῳ τῆς Βαυαρίας βιβλιοθήκῃ, παλαιὰν ἰσπανικὴν μετὰφορσιν τῆς ῥωμαϊκῆς ἱστορίας τοῦ Λιβίου, δηλαδὴ μετὰ εἰκόνων, ἐν αἷς οἱ ῥωμαῖοι ἔφερον ἀκριδῶς ἰσπανικὰς μεσαιωνικὰς στολὰς.

—Προσεχῶς ἐγερθήσεται τῷ γερμανῷ συγγραφεῖ Zschokke ἀνδριάς